

עיי"ש ומוכן ממילא כי אין נפק"מ בזה בין בשבת בין בחול יש לקרותן לא' (ולא כמנהג העולם) ומנהגו כאשר נהג זקינו הקדוש זי"ע מפה"ק (כוונתו על השם שלמה) כי גם בחול ובשבת מנחה קרא לכהן כל המ"ב מסעות ואח"כ להלוי וישראל לכל א' ג' פסוקים (נמוסי או"ח סי' תכ"ח).

רכב. הא דנהג העולם עפ"י הנדפס בחומשים סיום הז' קרואים שני שלישי וכו' זה אין לו מקור בפוסקים כלל לסיים שם דייקא וכמו שמבואר בזה בס' מאורי אור בחלק קן מהור (כמה"ב לאו"ח דף סנ"ו ע"א וכן בסופו במאמר סיומא דפרשיות) להח"ג מהר"א ווירמיישא ז"ל שהרעיש ע"ז המציין וכ' שהי' איזה מקרי דרדקי והאריך שם ומראה טעותים רבים בהנדפס בחומשים לפי הבנת המקרא דמסיים באמצע הענין להעולה וכן מקובל מאבותיו הקדושים זי"ע בכמה מקומות לדייק לסיים שלא כפי הנדפס בחומשים משום דלא סיים בכי טוב כראוי וכיוצא (מנח"א ח"ב בקונטרס שירי מנחה לסי' ס"ו).

סדר פיוט הפרשיות *

שנמצא רשום בחומשם של רבינו מח שהניה עוד בכתי"ס זקינו מרן בעל שם שלמה ז"ל.

רכג. (א) בראשית שלישי. ברא אלקים לעשות, (פר' ב' פסוק ד') רביעי. נפש חיה הוא שמו (פר' ב' פסוק כ') ששי. ומתושאל ילד את למך (פר' ד' פסוק י"ט).

תרומה שלישי. לחם פנים לפני תמיד (פר' כ"ה פסוק ל"א) רביעי. אשר אתה מראה בהר (פר' כ"ו פסוק א') חמישי. תחשים מלמעלה (פסוק ט"ו) ששי. כמשפטו אשר הראית בהר (פסוק ל"א).

תשא שני. לדרתם (פר' ל' פסוק כ"ב) שלישי. אשר צויתך יעשו (פר' ל"א פסוק י"ב) רביעי. היום ברכה (פר' ל"ב פסוק ל') חמישי. מתוך האהל (פר' ל"ג פסוק י"ב).

רכג. (א) יען כי רבינו במנחת אלעזר (הנ"ל בסי' רכ"ב) מביא ובונה דבריו בענין סדר הפרשיות התחלתם וסיומם על יסוד הס' מאורי אור כנזכר שם, ולאשר בחומשים של רבינו לא מצאנו נרשם על כל פרשה ופרשה רק מעט מן המעט כפי שהבאתי בסעף זה למעלה, וכדי שתהי' מלאכה שלימה בענין זה להציל משגיאות ועירוב פרשיות בכל התורה, לכן אתן פה מקום לסדר סיומא דפרשיות שבס' מאורי אור הנ"ל שהי' דיוקן הרבה.

בראשית, שני שלישי. רביעי. פשוט לתנוסת, חמישי. הוא פרת (פר' ב' פסוק ט"ו) משום שמתחיל ענין בפ"ע. ויסח האדם ויצו על האדם, ולמה ציון חמישי בפסוק שלאחריו אמצע ענין. (א"ה ואין אני יודע כונתו בזה כי לא מצאתי באיזה חומשים שיהי' מצוין שם חמישי וגם הוא בעצמו כתב אח"כ

פרעה מצוין בנכון, שלישי. בני ישראל (פסוק כ"א) סוף פר' כרינא ולא במושבתם שאינו דוחה כנ"ל.

בשלח שני. סוף פר' לפני העם (פר' י"ד פסוק א') ולא כמציון ביד רמה, רק בחול וחמישי. רמה בים (פר' ט"ו פסוק כ"ב) סוף פר' שמתחיל אח"כ ויסע משת, וששי. סוף פר' רופאך (פסוק כ"ז) ולא נראה בענן שהוא ננאי לתלונת ישראל.

משפטים רביעי. שנים לרעהו (פר' כ"ב פסוק ט') ולא חנון אני שהוא דרך כעס למחזיק במשכון.

תרומה. בחול כהן. עד וכן תעשו (פסוק י') ולא באמצע חשבון סמנים ולוי. עד צלעו השנית (פסוק י"ג) וישראל. עד אתן אליך (פסוק י"ז) ובשבת כהן. עד בני ישראל (פסוק כ"נ) לוי. עד לפני תמיד (פסוק ל"א).

תצוה בחול לוי. עד ושש משזר (פר' כ"ח פסוק ט') משום ולקחת נמשך לדלקמן.

תשא בחול כהן. עד נפשותכם (פסוק י"ז) חד דיבור ולוי. עד לדורתם (פסוק כ"ב) וישראל. עד קדש יהי' (פסוק כ"ו) ובשבת שני. לדורתם (פסוק כ"ב) חמישי. מתוך האהל (פר' ל"נ פסוק י"ב) ולא כמציון היום ברכה (א"ח לא מצאתי בחומשים שיהי' מצוין שם פרשח ובחומשים שלנו מצוין חמישי לא יראו סוף פר' וצ"ע על דבריו) ננאי לישראל, ששי. לא יראו (פר' ל"ד פסוק א') **סוף פר' לא ונחלתנו אמצע דבור תשובת השם למשה.**

ויקחל בחול לוי. עד לאמוד ולחשן (פסוק י') ולא פסוק שלאחריו שנמשך לדלקמן.

פקודי בחול לוי. עד וחמשים (פסוק כ"ז) ופסוק שלאחריו נמשך לסמן.

ויקרא שביעי. לכהן כמנחה (פר' ח' פסוק י"ד) מוטב מצויין ואם לא תשיג שנמשך טפי לדלעיל ויש פסוק וידבר בפ"ע.

שמיני בחול עד מחוץ למחנה (פסוק י"ב) ולא פסוק שלפניו שנמשך לדלעיל ושרפת קרבן אינו רע.

מצורע שני. במים וטהר (פר' י"ד פסוק י') משום ושחט את הכבש נמשך לעיל, חמישי. ישטף במים (פר' ט"ו פסוק י"ג) משום זאת התורה נמשך לדלעיל.

אחרי מות בחול כהן. עד ולבשם (פסוק ה') משום ומאת עדת נמשך לדלקמן ולוי. עד פתח אהל מועד (פסוק ח) וישראל. עד פר החטאת אשר לו (פסוק י"ב) שהם י"א פסוקים וחזותה מוכח שהמציון הזה לא ידע דברי רז"ל וגם פי' המקרא נעלם ממנו ובשבת שני. עד ויצא אל המזבח כמציון.